THE SHEPHERD OF ISRAEL

VOL. XIX No. 4 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department DECEMBER, 1936

QUESTIONS AND ANSWERS

WAS JESUS CHRIST GOD?

Shepherd of Israel:

> Every month I get your magazine and read it thoroughly, both the Jewish and the English. Now, I want to ask you a question and would like to have you answer it. The question is, "Why was Jesus Christ not a God until after He died?"
>
> Miss M. C.

We are glad to know you read The Shepherd of Israel so faithfully. We hope and pray that God will bless your reading of this little publication each month and that you will find the way to true happiness and eternal life through the Lord Jesus Christ.

In the question you ask, you are assuming something which is not so. The Lord Jesus Christ **was** God during all the time He was here upon the earth. If you will read the first chapter of John, you will find it contains the following statement:

> "In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God. The same was in the beginning with God. All things were made by him; and without him was not any thing made that was made. In him was life; and the life was the light of men."

That Jesus was God Himself is proved all through the Old Testament Scriptures. Isaiah says of Him (9:6), "His name shall be called Wonderful, Counsellor, The mighty God, The everlasting Father, The Prince of Peace." So in John 1:45, Philip said to Nathanael, "We have found him, of whom Moses in the law, and the prophets, did write, Jesus of Nazareth." And the Lord Jesus Christ Himself said to our forefathers, "I and my Father are one" (John 10:30). Also, "Before Abraham was, I am (John 8:58).

It is our earnest prayer for all our brothers and sisters after the flesh that they do not for any thing in this world neglect so great a salvation as is offered them in the Great Invitation, "Come unto me, all ye that labour and are heavy laden, and I will give you rest" (Matt. 11:28).

WHAT NAPOLEON THOUGHT OF THE LORD JESUS CHRIST

"I tell you, Bertrand, I know men; and I tell you that Jesus Christ is not a man. . . . Everything about him amazes me. His spirit overawes me, and his will confounds me. There is no possible comparison between him and any other being in the world. He is truly a being by himself. . .His birth, and the history of his life, the profoundness of his doctrine . . . his gospel . . . his empire, his march across the ages — all this is to me a wonder, an insoluble mystery. . . Though I come near and examine closely, all is above me, great with a greatness that overwhelms me. . . Alexander, Caesar, Charlemagne and myself founded empires. But on what did the creations of our genius rest? On force. Jesus Christ alone founded his empire on love; and at this hour millions would die for him." — **From a conversation between Napoleon and General Bertrand on the Island of St. Helena; quoted in The Mediator.**

"THE STONE THE BUILDERS REJECTED"

In Psalm 118:22,23 are these well-known, remarkable words: "The stone which the builders refused is become the head stone of the corner. This is the Lord's doing; it is marvelous in our eyes."

A great building is going up. The required stones have been obtained, including those on which the whole structure is to rest. The builders under whose supervision it is being erected come. They look at the stones, and one they reject as not fitting into their plans. But what happens? Notwithstanding the builders, that very stone, rejected and despised, ultimately becomes the chief corner stone of the structure. And the people rejoice and exclaim: "This is the Lord's doing; it is marvelous in our eyes."

These two passages apply to the Lord Jesus Christ. Him too, the "builders" of Israel, the religious leaders of His time, despised and rejected. They cast him aside, judging Him guilty of death. And yet, what do we see? He has become the "head stone of the corner" of the Kingdom of Heaven, of a world-wide movement for God. And how did it happen? "This is the Lord's doing." God defended His Son, His only beloved Son. Man crucified Him, but God made Him alive; man rejected Him, but God received Him to sit at His right hand; man put Him to shame, but God crowned Him with glory and honor.

AT WAR WITH GOD

So long as our people are against the Messiah, oppose and persecute Jews who see the glory of God in the face of Jesus Christ, we fight against God Himself. Woe to a people at war with God! But still greater woe to a people so blinded that in its struggle with God it imagines it is fighting for God. But a nation cannot always exist with such conceptions. The day will come (and for many individuals in Israel it has already come), when all Israel will realize to her great astonishment that during the last nineteen centuries she has opposed God, thus excluding herself from His grace and redemption which Jesus brought for the world, and this realization will mark the beginning of the redemption of Israel.
—Dr. J. Landsman in The Mediator.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton St.

Brooklyn, N. Y.

Copies of the Shepherd of Israel may be obtained at the following stations:

Brooklyn, N. Y.
27 Throop Avenue
REV. LEOPOLD COHN

Chicago, Ill.
316 Stanley Pl.
Rev. SOLOMON BIRNBAUM

Pittsburgh, Pa.
1603 Centre Avenue
Rev. JOHN SOLOMON, Missionary

Philadelphia, Pa.
535 Spruce Street
Mr. HARRY BURGEN, Missionary

Columbus, Ohio
1039 E. Broad Street
Rev. OSCAR WAGO

Los Angeles, Calif.
2005 Brooklyn Ave
Rev. E. ZIMMERMAN

Sidney, Australia
145 Commonwealth Street
Rev. G. E. ARDILL

Warsaw, Poland
Targowa. 15. M. 4.
Rev. MOSES GITLIN, Missionary

Jerusalem, Palestine
Gospel Gate, Russian Compound
Rev. FRANK L. BOOTHBY, Missionary

Paris, France
123, Avenue du Maine
Rev. HENRI VINCENT

Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn. N. Y., Under the Act of March 1st.

AN OPEN LETTER TO A RABBI

By Rev. L. ABRAMOVITCH

(We purposely omit the name of the Rabbi to whom this letter was written, as we do not wish to embarass him.)

PART VI

Concluded from November, 1936

9. It is now my duty to protest against your descending from the high position of a Jewish gentleman and a Rabbi, to hurl at my head the opprobrious epithets of RENEGADE and HIRED RENEGADE, neither of which applies to me.

As a learned Rabbi you are sure to know that according to the Talmud, in a Tosephte of BOBE MeTSIE chapter 2, reference is made to the Minim, Meshummadim, and Mossrim (these last were informers against the Jews to the Roman authorities). The same is found in a Tosephte of SANHEDRIN perek 3; also in AVODA ZARA fol. 26, and ROSH HaSHANA 17a. In all these references, the Meshummadim are distinct and separate from the Minim and the others. Neither were they Nazarenes (Christians). The Meshummadim were Jews who, like some of the weak Christians of those days, under severe trials and persecutions, were led to offer incense upon the Roman idolatrous altars with a view to placating their enemies and finding favour with their oppressors. In other words, for the fear of man, and to save their own skins, they worshipped idols — a grievous insult to the God of Israel. As I am not guilty of any such unworthy and wicked act, and you know it, I do not deserve this epithet. I have not deserted the God of Israel. Neither have I neglected His holy Word which I love with all my being as the voice of God and which I regard as a loving message from my Heavenly Father.

WHO WERE THE MINIM?

The Minim, on the other hand, were merely Jewish sectaries who were in disagreement with much that the Rabbis taught, and were supposed to have been tainted with Greek philosophy, like Gnosticism, — and other isms largely brought from Alexandria.

At a later date, however, the Rabbis included amongst the Minim the followers of Jesus of Nazareth. This you will find in a Tosephte in YADAYIM perek 2; in a Tosephte of SHABBOTH chap. 3; also in the Gemarra of same, fol. 116a. We are told there that the books of the Minim and the "Gilyonim," i.e., the New Testament, were to be treated as forbidden books. Before long, however, the word "MIN" was taken to consist of the initials of "Maamine Yeshuah Hanotzri," that is, Believers in Jesus of Nazareth. But they were never called Meshummadim.

The 12th prayer in "Shemone Esre," which begins with "Velamalshinim," and which is different in many editions of the Prayer Book, and has gone through very many changes since it was composed, was originally placed amongst the daily prayers under the authority of Rabban Gamaliel Hanasi (Cir. 90-110 A. D.). We read in BeRACHOTH 28b, Rabban Gamaliel said to the Chachamim: "Is there any one here who knows how to compose a 'berachoth haminim'? Then rose up Shaemuel Hakaton and composed it." Dr. Shecter, Regius Professor of Hebrew, discovered the original composition of it and published it in the "Jewish Quarterly Review," Volume 10. This version was used for a very long time in Eretz Israel (Palestine): "For the Meshummadim let there be no hope; and the wicked government (meaning Rome) be uprooted speedily in our days; and the Nazarenes and the Minim shall be destroyed in a moment; let them be blotted out of the book of life, and let them not be written along with the Tzadikim (the Righteous). Blessed art Thou O God Who causest the wicked to be brought low (or humbled)." About a year later, we are told, the composer of this cursing blessing, during his public recital of "SHeMONE ESRE," had forgotten this prayer, and stood at the reading desk some two or three hours. The fact is, he became a believer in the Lord Jesus of Nazareth, and did not wish to pronounce a curse against himself. Therefore, R. Yehudah in the name of Rav, said: "He who conducts the prayers in the Synagogue, and makes mistakes in all the 'blessings,' need not begin again; but if he makes mistakes in the blessing for the curse of the Minim, he is to be compelled to start again,unless he happens to be himself a Min, and in this case he would pronounce a curse against himself, and the congregation would answer, Amen."

From the above you must admit that the term Meshummad was never applied to a faithful Jew who honestly believed in the Lord Jesus as his Messiah and Saviour. Only an Am Haaretz is capable of misapplying this epithet, but not a learned Rabbi of your educational calibre.

I AM NOT A RENEGADE

Now, am I a Renegade? Its literal meaning is "a denyer," i.e., one who is faithless to principle. The exact opposite, however, is the case with me. I am slavishly faithful to principle, true to the Word of God from cover to cover, and am by the grace of God trying to live up to its teaching. Neither am I hired, as you assert. I look to God for my daily needs, and He sees to them for me through His faithful saints as instruments of His gracious providence.

True, I was tempted with money on several occasions, but not by Christians. One such occasion, standing out in bold relief in my memory, was during the week before my public confession of faith, some time in April, 1883. Two Jews who knew my career from the Yeshivah, in Slonim, were my tempters. They also knew all my relations on both my father's and mother's sides, all of whom without exception were Rabbanim, Sopherim, and Chazanim. Believing that necessity led me to **profess** to become a Christian (as Jews generally believe to be the case with Christian Jews), they offered to give me any sum of money I would name within reason, such as would enable me to start in business etc., if I would abandon my purpose. I was not to be bought and so told them. The Gemara Chulin 91a tells us "Tzadikim chaviv aleihem mammonom yothher miguphom" (money or wealth is loved by the righteous more than their bodies, i.e., themselves). But thank God! I have never belonged to the category of such Tzadikim. Neither have I made my Christian profession a "Kardum Lachpor Boh" (an instrument for making a living by it), Avoth Chap. 4:7, as is the case with most Rabbis. Instead of accepting the generous offer, I went out to look for some kind of work, and the Lord enabled me to find it. For twelve or fifteen months I earned my living as an artizan, working shoulder to shoulder with other artizans. It was about that time I was invited by the London City Mission to work as a missionary to the Jews.

Should any reader be desirous of more information upon this subject, I shall be glad to be at their service. My only purpose is to prove that the Lord Jesus is all and in all to those who love God and study His Word. Yea, "He is able also to save them to the uttermost that come unto God by him" (Heb. 7:25).

(CONCLUDED)

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c. in coin or Stamps and we will mail you a 40c. New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL
27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

דו האסט שטארק בעליידיגט א טייל פון די בירגער פון זיין מאיעסטעט וואס זענען גלייך מיט אלע אנדערע בירגער. מיר ענגלענדער זענען אמאל געוועזן ווילד, וואוינענדיג אין אונטער־ערדישע היילען, היינט זענען מיר אבער ציוויליזירטע געבילדעטע און ראפינירטע מענשען. ווער וואלט אונז קאנען פארווירפע מאכען מיט דעם וואס אונזערע עלטערן זענען אמאל געווען! ווייל דו האסט אזוי שטארק בעליידיגט די אנטערטהאנען פון זיינער מאיעסטעט גיב איך דיר 6 חדשים תפיסה, און זאל דאס זיין א לעקציאן אויך פאר אנדערע ווי דו ביסט". מלאכי חבלה האבען איהם גלייך אוועקגעשלעפט אין חדר אריין "אבל וחפוי ראש".

דאס עראייגניס האט פאסירט פאריגען אפריל 1936 און עס איז געווען באשריבען אין דער וועכענטליכער צייטשריפט "אמעריקען היברו".

דאס צייגט אינז, אז דורכ'ן כח פון אמת'ע קריסטען קאנען אידען נאך רוהיג לעבען אין ענגלאנד און אידען דארפען גאט דאנקען פאר ישוע המשיח ווייל דאס, און אנדערע עהנליכע עראייגניסען ווערען געטון אין זיין נאמען. פיעלע גוטע קריסטען זענען מתפלל צו גאט פאר אידען און שטיצען אויך מיט געלד פארפאלגטע און פארטריבענע אידען אין דער גאנצער וועלט.

אויך אין היטלער־דייטשלאנד האט עפעס שטווינענדעס פאסירט. פאר איינינע מאנאט צוריק האט מען אונז בעריכטעט וועגען א דייטשען פאסטאר פון א פראטעסטאנטישע קירכע אין בערלין וועלכער האט מתפלל געווען פאר אידען אין זיין מקום קדוש צוזאם מיט זיין גאנצע געמיינדע. האבען איהם שפיאנען פער'מסור'ט צו דער רעגירונג און מ'האט דעם פאסטאר פאר זיין גרויסען פארברעכען פעראורטיילט צו קעהקער פאר א געוויסער צייט.

דאס צייגט ווידער אז גוטע קריסטען האלטען צוריק אסאך שלעכטס וואס שונאים וואלטען געקאנט אין געוואלט טהון פאר אידען. עס וועט אבער קומען א צייט — און די צייט איז שוין נישט זעהר ווייט — ווען די נאבעלע קריסטען וועלען פלוצים ארויפגענומען ווערען צום הימעל, אזוי ווי עס הייסט אין ערשטען קארינטער קאפ. 15, דאמאלס וועט אנטי קריסטוס ערשיינען מיט זיין טייפלישען כח, און די "עת צרה הוא ליעקב" פון ירמיה ל' וועט אנפאנגען פאר אלע וואס וועלען פון ישוע המשיח נישט ארויפגענומען ווערען און וועלען פערבלייבען דא אויף דער ערד, צוזאם מיט אלע שלעכטע מענשען.

דערפאר ליעבער לעזער באדענקט אייך גוט די זאך, און גלויבט אין ישוע המשיח אזוי לאנג ווי עס איז נאך צייט.

רעפארמירטע ראבים

דער אנפאנג פון דער באוועגונג, אז קריסטליכע פיהרער פון גרויסע געמיינדעס האלטען פערזאמלונגען און רעדען געגען דעם אנטיסעמיטיזם, האט זיך אנגעהויבען צו יאווען נאך מיט איינינע 20 יאהר צוריק. געקומען איז עס דורך דעם וואס איינינע פון די רעפארמירטע ראביים האבען זיך צוגעשטערט צו פארנעהמע קריסטליכע פאסטארען. זיי פלעגען געהן צו זייערע קירכען און דארט דרש'ענען, אויף דיזען אופן האבען זיי געוואונען די פריינדשאפט פון דעם נישט לאנג פארשטארבענעם דר. קאדמאן וועלכער איז געווען פערנאנט און בעקאנט איבעראל, און דורך איהם האבען זיי געקראגען די פריינדשאפט פון אנדערע גרויסע פיהרער פון קירכען, אזוי־ארום האבען זיי געפאסט א בעשלוס צווישען זיך אז מ'זאל צו געוויסע פעריאדען האלטען פערזאמלונגען צו בעטראכטען א פלאן וויאזוי אבצושאפען דעם אנטיסעמיטיזם.

מיר וואלטען אודאי געווען די ערשטע צו געבען די רעפארמירטע ראביים א "יישר כח" פאר זייער נאבעלער ארבייט אין דיזער הינזיכט — ווען דאס וואלט זיין דער ריכטיגער שריט. מיר בעדויערען אבער שטארק צו זעהן נישט נור קיין פארבעסערונג אין דער זאך נייערט עס איז פיעל ערגער געווארען זייט דאמאלס, אפשר נאך מעהר אלס 50 פראצענט. ווען די ראביים וואלטען אבער קומען דירעקט צו ישוע המשיח — נישט דורך א הינטער וועג — ווי וואויל וואלט איצט געווען פאר אידען!

דאס עראינערט אונז אן דער פרוי וואס איז געקומען צו ישוע המשיח געהיילט צו ווערען פון א בלוטשטורץ וואס קיין דאקטאר האט זי נישט געקענט היילען. אין לוקס ח' לייענען מיר:

"א געוויסע פרוי האט געהאט א בלוט־שטורץ 12 יאהר, זי האט אויסגעגעבען איהר פארמעגען אויף דאקטארס און האט נישט געקאנט געהיילט ווערען, איז זי איינמאל צווישען אן עולם הינטער ישוע געקומען און אנגעריהרט די ציצית פון זיין בגד און איהר בלוט־שטורץ איז באלד שטעהן געבליבען. ישוע האט אבער געפרעגט, ווער האט מיך אנגעריהרט? ווייל א גבורה איז פון מיר ארויסגעגאנגען. ווען די פרוי האט געזעהן אז זי קאן דאס נישט פארלייקענען איז זי פאר איהם אנידער געפאלען און זיך מודה געווען אז זי האט דאס געטהון כדי פון איהר קראנקהייט געהיילט צו ווערען. און ישוע האט איהר געזאגט, זיי געטרייסט טאכטער, דיין גלויבען האט דיך געזונד געמאכט, געה אין פריעדען".

וויאזוי געהען אבער די ראביים? אמשטאט צו קומען דירעקט צו דער קוואל פון דעם גרויסען כח של מקום אין ישוע המשיח, געהען זיי הינטען־ארומעט צו די נאכפאלגער פון ישוע המשיח. יענע פרוי איז געקומען דירעקט צו ישוע און אנגעריהרט זיין בגד, ווייל זייטיגע כחות מיט איהר גאנצען געלד האבען איהר נישט געהאלפען, די פרוי האט אבער געהערט פון די פיעלע מופתים וואס ישוע האט געטהון פאר מענשען איז זי דירעקט צו איהם געקומען און איהם אנגעריהרט זיין בגד און דאס האט געהאלפען.

עס איז טאקע זעהר שווער געווען פאר אן אשה צוצוקומען צו אזא גרויסען רבי ווי ער איז געווען און קיין פריינד האט זי נישט געהאט ווער עס זאל זיך פאר איהר משתדל זיין און בעטען פאר איהר א רפואה ביים צדיק, האט זי זיך אליין איינגעשטעלט ווייל זי האט געהערט אז גאט וואוינט אין הייליגען משיח און זי האט איהם אנגעריהרט אן זיין בגד, און בכן הוה, זי איז טאקע אויגענבליקליך געהיילט געווארען פון איהר לאנגער קראנקהייט. ישוע המשיח האט באלד דערפיהלט אז אן אויספלוס פון גאטס כח איז פון איהם אויסגעפלאסען און ער פרעגט — ווער האט מיך אנגעריהרט? די פרוי איז באלד געפאלען אויף איהר פנים און האט איהם דערצעהלט איהר גאנצע לעבענס לאגע פון 12 יאהר און ער האט זי דאן געבענשט. די פרוי איז געזונד געווארען און איז אוועק געגאנגען מיט גרויס פרייד.

עס פרעגט זיך, קאנען נישט די ראביים אויך אזוי טהון? דירעקט קומען צו ישוע המשיח! ווען די רעפארמירטע ראביים בפרט און כל ישראל בכלל וואלטען האבען אזא אמונה ווי יענע פרוי האט געהאט אין ישוע המשיח וואלט שוין לאנג די אנגעוועהטאגטע קראנקהייט וואס הייסט "אנטיסעמיטיזם" פערשוואונדען געווארען. ווען זיי זאלען קומען אין דירעקטע פערבינדונג מיט ישוע המשיח וואלטען זיי שוין לאנג געהאלפען געווארען מיט א תשועת עולמים, ווייל ישוע זאגט אין יוחנן 10: "איך בין די טהיר ווער עס וועט דורך מיר אריין קומען דער וועט געהאלפען ווערען".

אונזערע מיסיאנען

און אנדערע סטיישאנס וואו איהר קאנט באקומען אונזער מאנאטס־בלאט "רעה ישראל" גראטיס:

ברוקלין, נ. י.
רעוו. לעאפאלד קאהן
27 טרופ עוועניו

פילאדעלפיא, פא.
מר' הארי בוירנען
535 ספרוס סטריט

פיטסבורג, פא.
רעוו. דזשאן סאלאמאן
1603 סענטראל עוועניו

שיקאגא, אילינאי
רעוו. סאלאמאן בירנבאום
316 סטענלי פליים

קאלומבוס, אהייא
רעוו. אסקאר וואגא
1039 איסט בראד סטריט

לאס אנגעלעס, קאליפ.
רעוו. ע. צימערמאן
2005 ברוקלין עוועניו

סידני אסטראליען
רעוו. נ. ע. ארדיל
145 קאמאנוועלטה סטריט

ווארשא, פוילען
רעוו. משה גיטלין
טארנאווא 15, מ. 4.

ירושלים פאלעסטינא
נאספעל גייט, רוסישער קאמפאונד
רעוו. פרענס ביטהביי

פאריז, פראנקרייך
רעוו. הענרי ווינסענט
123 דא־מעין עוו.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רועה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דינען משיח

הרעה הטוב יוחנן 10·11

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל ל״ד 23

VOL. XIX No. 4 — Rev. LEOPOLD COHN, Editor — DECEMBER, 1936

פינף טויזענט פוילישע אידען

מיט איינינע טעג צוריק האָבען די צייטונגען געברענגט די נאַכריכט אַז פינף טויזענט פוילישע אידען האָבען זיך בשתיקה ארויסגעשלעפּט פון וואַרשע און האָבען בדעה געהאַט צו געהן צו־פוס אַזש ביז ירושלים. נור ווען זיי זענען אַזוי אָבגעגאַנגען אַ שטיק וועג פון 10 מייל ארוים פון שטאָדט, האָט זיי די פּאָליציי נאָכגעיאָגט, זיי אָבגעשטעלט, און זיי געצוואונגען צוריק צו קעהרען נאָך וואַרשע.

די פראַגע שטעלט זיך דאָ, וואָס טרייבט 5000 פוילישע אידען צו געהן אפילו צו־פוס אבי אריינצוקומען נאָך ארץ ישראל ? עס איז טאַקע אמת אַז מ׳טרייבט אידען אי פון דייטשלאַנד און אי פון פוילען דורך שרעקליכע גזירות און אומערטרעגליכע בעאַנגסטיגונגען פון זייערע לענדער, מען גיבט זיי אפילו נישט קיין מיטעל וויאַזוי אַ שטיקעל ברויט צו פאַרדינען פּשוט דאָס לעבען צו דערהאַלטען, אָבער פאַרוואָס גראַד נאָך ארץ ישראל ? יאָ, מיר לעבען איצטער אין אַ צייט וואָס מיר זעהען טאָגטעגליך נייע סמנים פון גאָטס ארבייט מיט זיין פאָלק ישראל פּונקט ווי ער האָט אונז פאָראויס פאַרשפּראָכען דורך די הייליגע נביאים. אין יחזקאל הנביא קאַפּ. כ, 28-32 לעזען מיר אַז גאָט זאָגט :—

„דאָס וואָס גייט אויף־אין אייערע געדאַנקען, וועט נישט געשעהן... אַזוי וואָהר ווי איך לעב זאָגט גאָט, אויב איך וועל נישט איבער זיי רעגירען מיט אַ שטאַרקע האַנד און מיט אַן אויסגעשטרעקטען אָרעם און מיט אויסגעגאָסענעם גרימצאָרן (בחמה שפוכה)... איך וועל אייך ארויסברענגען פון צווישען די פעלקער, וואָס איהר זענט פאַרשפּרייט און וועל אייך אריינברענגען אין די מדבר פון די פעלקער און דאָרט וועל איך אייך משפּט׳ן פּנים אל פּנים... איך וועל אייך איבערפיהרען אונטער די רוט און איך אריינברענגען אין דעם בריתות הברית. איך וועל פון אייך אָוועקרוימען די וואָס זענען מורד קעגען מיר און זיי ארוים פיהרען פון לאַנד וואו זיי האַלטען זיך אויף, אָבער נאָך ארץ ישראל זאָלען זיי נישט אריינקומען."

און אין יחזקאל כ״ב, 18-22 לעזען מיר ווי גאָט זאָגט —

„ישראל איז צו מיר געוואָרען ווי פּסולת, זיי זענען ווי קופּער, אייזען און בליי אין מיטען פון שמעלץ־אויווען. דערפאַר — זאָגט גאָט — וועל איך אייך זאַמלען אין דער מיט פון ירושלים אַזוי ווי מ׳זאַמעלט זילבער, קופּער, אייזען און בליי אין אַ שמעלצטאָפּ, דרויף צו בלאָזען מיט פייער כדי עס צו צושמעלצען, אַזוי וועל איך אויך אייך זאַמלען און אויף אייך בלאָזען מיט׳ן פייער פון מיין גרימצאָרן און איהר וועט צושמאָלצען ווערען".

פון דיעזע אָנגעגעבענע שטעלען זעהען מיר אַז גאָט ב״ה האָט דאָס אַלעס אַזוי געפיהרט און פאַרורזאַכט, אי די פערפאָלגונגען אויף אידען און אי דאָס הייסע פערלאַנגען פון אידען צו קומען נאָך ארץ ישראל אַזוי ווי איהר לייענט אויבען אין דעם נביא יחזקאל אַז גאָט וועט עס טהון „ביד חזקה ובחמה שפוכה". ד״ה גאָט ערלויבט צו קומען אויף אידען האַס און פאַרפאָלגונג, אַז זיי זאָלען מוזען אַנטלויפען — דאַן האָט גאָט אויפגעעפענט די טהיר פון ארץ ישראל און שאַפט אין אידען אַ גרויס פערלאַנגען אַהין אריין צו געהן.

באַמערקט אַקאָרשט ליעבער לעזער, אין יחזקאל כ׳ הייסט עס: „איך וועל אייך ברענגען אין דער וויסטע פון די פעלקער" און אין קאַפּ. כ״ב הייסט עס „איך וועל אייך צונויף זאַמלען נאָך ירושלים, אויבערפלעכליך זעהען זיך דיעזע צוויי שטעלען אויס צו קאָנטראַדיקטירען. עס איז אָבער לייכט צו פאַרשטעהן וויאַזוי גאָט וועט די אידען צונויף זאַמלען אין איין און דערזעלבער צייט אי נאָך ירושלים און אי אין דער וויסטע פון פעלקער, ווייל ירושלים איז אַזויפיעל מאָל שוין באַזיעגט געוואָרען דורך מלחמות פון פערשיעדענע פעלקער אַז ירושלים איז ווענען דעם אין תנ״ך בעטראַכט געוואָרען אַלס אַ וויסטע פון פעלקער. דערפאַר רופט ער עס אַן „מדבר העמים", אַ מדבר פון פעלקער, אין אמת׳ן מיינט עס ירושלים.

איבער יענע אידען פון וועלכע די 5000 פוילישע אידען זענען אַ טייל, זאָגט גאָט אין יחזקאל כ׳ אַז ער וועט זיי ארויס נעמען פון זייער וואוינונגסלאַנד, אָבער נאָך ארץ ישראל וועלען זיי נישט קומען. אפנים אַז גאָט האָט זיי ארויסגעלאָזט פון וואַרשע אָבער צו ארץ ישראל זענען זיי נישט אָנגעקומען. דאָס איז אַ פאָרבילד אויף אַסאַך אידען וואָס וועלען אויך שפּעטער אַזוי בעהאַנדעלט ווערען.

עס איז אַ שרעקליכער געדאַנק צו בעטראַכטען יענע ווערטער פון יחזקאל הנביא אַז „בחמה שפוכה" מיט אַן אויסגעגאָסענעם צאָרן וועט זיי גאָט ארויס־נעמען פון זייער לאַנד. גאָטס גרימצאָרן איז בעשיינפּערליך בולט אין אונזער צייט. נישט נור אין דייטשלאַנד אָדער אין פוילען, נייערט כמעט אין אַלע לענדער וואו מען פאַרפאָלגט אידען און מ׳האַסט זיי בתכלית השנאה. אויסער אַמעריקא און ענגלאַנד, וואו אידען קאָנען נאָך פריי אָבאָטהעמען. אָבער „מי יודע מה ילד יום" ! ווער קאָן וויסען וואָס עס קאָן נאָך פּאַסירען מיט אידען אויך אין אַמעריקא און אין ענגלאַנד ?!

איינסטווייל בעאיינפלוסט דער גייסט פון ישוע המשיח דיעזע צוויי לענדער אַזוי וויט אַז זיי נעמען זיך אָן די קריוודע פון אידען און טהון כל מה דאפשר לטובת ישראל. אַזוי איז אין אַמעריקא געשטיפטעט געוואָרען אַ פעראיין מיט׳ן נאָמען „אַמעריקען פעדערײשאָן אָוו טשוירטשעס" וועלכע האַלטען אָב צייטווייליגע מאַסענפערזאַמלונגען וואו איינינע פון די גרעסטע מענער פון אַמעריקא רעדען און קריטיקירען דעם האַס געגען אידען און זאַמלען הילף פאַר די דייטשע פליכטלינגע.

און אין ענגלאַנד האָט נישט לאַנג צוריק זיך געיאַוועט אַ מאַן ביים נאָמען „לעעסע" וועלכער איז געוואָרען אַ צווייטער היטלער ארויסגעבענדיג געדרוקטע צירקולאַרען צווישען די מאַסען אין לאָנדאָן און אויסער לאָנדאָן, אין יענע צירקולאַרען האָט דער צווייטער המן איפּגעפרישט דעם אַלטען פאַלשען „עלילת דם" און אַנדערע געמיינע באַשולדיגונגען און ער האָט אידען געשילדערט אַלס די ערגסטע מענשען אין דער וועלט. די אידען אין לאָנדאָן האָבען זיך נישט געוואָלט באַשמוצען די הענד צו פאַרקלאָגען יענעם צורר אין געריכט און איהם מאַכען פאַר אַ מאַרטירער, איז אָבער די זאַך געקומען צו דער אויפמערקזאַמקייט פון אַ סופרים קאָורט ריכטער. (דאָס העכסטע געריכט פון ענגלאַנד) דעם ריכטער האָט דאָס שטאַרק פאַרדראָסען און ער האָט אויף זיך גענומען די אויפגאַבע פאַרצורופען יענעם המן צו זיין געריכט.

דער סוחר האָט אָנגעהויבען צו ארגומענטירען מיט׳ן ריכטער וועלענדיג איהם בעווייזען אַז ער איז גערעכט מיט זיינע בשולדיגונגען געגען אידען. דער ריכטער האָט איהם מיט שאַרפע ווערטער זיין מויל צוגעמאַכט און האָט איהם געזאָגט בזה הלשון:

„מיר אַלע זענען אונטערטהענער אונטער דער גרויסער בריטישער אימפּעריע און זענען אַלע גלייכע בירגער, סאַביעקטען פון זיין מאַיעסטעט דעם קעניג.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Ave. Brooklyn, N. Y.
Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., Under the Act of March 1st.